

MOJE NERVY!!

Snívalo sa mi čosi STRAŠNÉ!

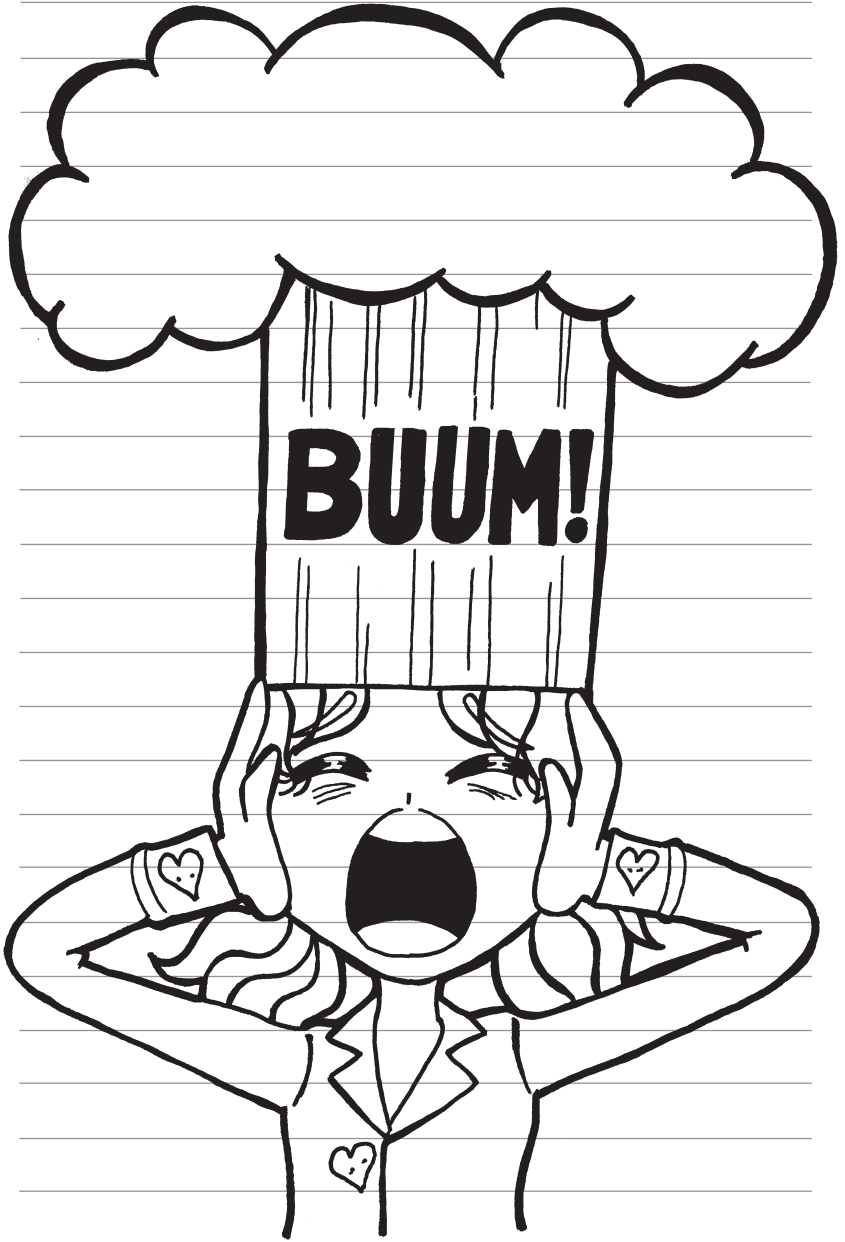
Najhorší sen v mojom živote!

Som z neho takááá VYDESENÁ, že ledva dokážem písať.

JA, AKO SOM VYDESENÁ

Oblieva ma studený pot, búši mi srdce a mozog mám... natoľko paralyzovaný strachom... až sa mi zdá, že mi, hm... VYBUCHNE!

PREČO?!

SNÍVALO SA MI TOTIŽ,
ŽE SOM V ŠKOLE STRATILA
SVOJ DENNÍK ☹!!!!!!

ÁNO!! V ŠKOLE!! No povedzte,
nie je TO STRELENÉ?!

Najčudnejšie na tom je, že mám pocit, akoby sa to
naozaj stalo. Len čo som precitla, v duchu sa mi
vybavili všetky detaily tej nočnej mory, čo ma ešte
viac rozhodilo.

Neviem si predstaviť, že by som si NEpísala denník!
Som na ňom takpovediac závislá.

V tom sne som bola taká zúfalá, že som na dne
Brianninej škatule s hračkami našla jej starý
náčrtník a okamžite som začala písať doň.

No najmä ma zmáhala HRÔZA, že osoba, ktorá
ten denník nájde, bude čítať moje SUPERosobné,
SUPERtrápne, SUPERTajné záležitosti o-

Ja a ~~princezna~~ princezna
Cukrová vila, oko bozkávania
malých ~~chutných~~ ^{chutných} jednorožcov

~~JA~~ JA

♥ Od ¹a
Brianny

UÁÁÁ!!

To som ja, ako jačím.

PREČO?

Pretože ak píšem do BRIANNINHO NÁČRTNÍKA,
znamená to jediné...

VČERA V ŠKOLE SOM
NAOZAJ STRATILA
SVOJ DENNÍK ☹️!!

UÁÁÁ!!!

Zrejme som sa nervovo zrútila alebo čo, pretože som sa z ničoho nič rozplakala a nedokázala som prestať.

CHCEM NASPÄŤ SVOJ DENNÍK!!

Spotrebovala som len jednu škatuľu papierových obrúskov, no moja izba vyzerala ako po výbuchu.

Keď som sa presmrkala cez sedem škatúl obrúskov,
vyzerala som ako megachumáč bieleho PRACHU,

KTORÝ MÁ DVE OČNÉ BULVY!

POMÓC! PO-MÔŽ-TE MI!

Hoci som zúfalo túžila zotrvať tak, ako som, civieť
do steny a nervačiť, NAPOKON som sa predsa len
silou vôle vytrepala z postele.

Prečo?

Pretože tie premočené obrúsky okolo mňa začali veľmi rýchlo schnúť a tvrdnúť a hrozilo, že sa premením na OBROVSKÚ narodeninovú piňatu!!

A Brianna piňaty MILUJE!

HROZILA som sa toho, že:

1. mi do krku napchá šesť škatuliek Tic Tacov,

2. ma priviaže na stožiar,

3. bude do mňa tak dlho trieskať plastovou pálkou, kým sa buď nerozломím, alebo nevychrchlem nejaké cukríky.

To dieťa totiž nie je úplne v poriadku.

To len tak na okraj... 😞!!

Nechápem, prečo sa takéto veci musia diať práve mne!

Pamätám si, že naposledy som svoj denník videla včera pri raňajkách.

Keď som dopísala, zastrčila som si ho, tak ako vždy, do malého vrecka spredu ruksaku.

Mala som písomku z francúzskych slovíčok a test z geometrie, takže som na písanie do denníka nemala čas až do prestávky po šiestej hodine.

A keď som otvorila zips na prednom vrečku ruksaku, po denníku ani STOPY 😞!!!

Akoby nestačilo, že som najväčší mimoň v škole. Teraz si všetci ešte prečítajú aj môj denník.

Ja som tá úplne, ale úplne NAJVÄČŠIA CHUDERA!!! Som...